

Risico-inschatting

betreffende naam:

ras:

sexe:

leeftijd:

kleur en aftekeningen:

IBGnummer:

Inleiding

Een risico-assessment van een hond wordt opgemaakt door een aantal factoren, dat daarbij relevant zijn, met elkaar te verrekenen. De implicatie van elk van deze factoren kan verschillend zijn, zoals uit onderstaand overzicht blijkt: sommige dragen direct bij aan het risico (bijvoorbeeld de kracht van de beet van de hond), andere dragen meer indirect bij (zoals de slechte prognose die voortvloeit uit angstagressie terug te voeren op een slechte socialisatie.)

Factor:	Relevante punten cq implicatie:
1) Dreigementen voorafgaand aan bijten?	indien nee, risico hoog
2) mate van onvoorspelbaarheid	consistente reactie op bepaalde prikkel of onvoorspelbaar? Hoger risico indien onvoorspelbaar
3) grootte en kracht van hond, ras, sexe, intact/gecastreerd	
4) geschiedenis van hond	Al eerder dreigen en uitvallen waargenomen? Gesnapt? Gebeten? Aantal bijtincidenten. Hoger risico indien in het verleden bijtincidenten hebben plaatsgevonden
5) wijze van bijten, zowel in het verleden als tijdens test Waar op het lichaam gericht? (gezicht, been, etc.)	1.Snap, niet raak 2.kort en niet doorbijten 3.blauwe plek 4.door de huid heen 5.ernstige wond 6.meerdere beten per incident 7.Prooischudden en scheuren tijdens bijten Beten op gezicht gericht ernstiger.
6) hond opgewonden (als hij agressief is)?	Zoja risico verhogend

7) herstelvermogen van hond slecht	Risikoverhogend
8) Agressief gedrag op eigen initiatief	Zeer riskant
9) snelheid van aanval	Indien snel, zeer riskant
10) bijtincidenten ook buiten eigen terrein?	Risikoverhogend indien ja
11) aantal en typen prikkels waarop de hond agressief reageert	Hoe meer, hoe gevaarlijker
12) ook agressieve reacties op vriendelijk gedrag van mensen	Risikoverhogend indien ja
13) gezondheidsprobleem (pijn) bij hond	Risikoverhogend indien niet oplosbaar
14) andere gedragsproblemen bij hond aanwezig?	Hoe meer, hoe moeilijker oplosbaar bij huidige eigenaar
15) identieke/vergelijkbare problemen bij verwanten	Bij erfelijke basis mogelijk slechtere prognose
16) Effecten van eerdere behandeling	indien negatief, risikoverhogend
17) kinderen aanwezig in gezin?	Leeftijd, aantal
18) kinderen in de buurt	leeftijd, type spel en type kind
19) gezinsopbouw	leeftijden, gehandicapt, fysieke en mentale kracht, mentale gezondheid.
20) Attitude van eigenaar	ziet hond als kind /mens ; risikoverhogend
21) begrip en motivatie van eigenaar laag	Prognose verlagend
22) gehoorzaamheid van hond aan eigenaar/aren	indien slecht: risikoverhogend, correlatie met optreden van agressief gedrag hond is aangetoond
23) vermijden van uitlokkende probleemsituaties door eigenaar niet goed mogelijk	Risikoverhogend
24) lichaamshouding v/d hond	Hoge houding = verhoogd risico
25) Oorzaken v agressief gedrag in socialisatiefase?	Slechtere prognose

In een assessment dient de assessor zoveel mogelijk van de genoemde factoren op relevantie in de betreffende case te onderzoeken. Daarbij zal de assessor gebruik moeten maken van alle beschikbare informatie. Het assessment is niet alleen gebaseerd op een gedragstest maar op het geheel van de beschikbare informatie. Hiermee wordt getracht te voorkomen, dat uitspraken over het risico dat een hond met zich mee brengt worden gebaseerd op incidentele en toevallige gedragsreacties in een test. Hoe completer het beeld dat verkregen kan worden, hoe beter de validiteit van het assessment zal zijn. In sommige situaties is een compleet assessment niet mogelijk: bij te herplaatsen honden ontbreekt bijvoorbeeld elke informatie over de hond-baas interactie en ook niet over de toekomstige leefomgeving. In de onderhavige situatie is ook zelden of nooit vast te stellen in welke mate het waarschijnlijk is dat individuele erfelijke achtergronden een rol spelen, omdat het gedrag van verwanten van de te testen hond zelden of nooit bekend is.

Informatiebronnen die in principe ter beschikking staan zijn:

- 1) informatie uit een proces verbaal, of van getuigen over de aard van eventueel plaatsgevonden bijtincidenten.** Hierbij is van belang het verkrijgen van informatie over;
 - a) de aard van het bijtgedrag (met/zonder voorafgaand dreigen, de snelheid en hardheid ervan, het optreden van herhaald bijten, het optreden van scheren of schudden na vastbijten; aantal bijtincidenten.
 - b) typen slachtoffers (honden van een bepaald ras c.q. een bepaalde verschijningsvorm, katten, kinderen (van een bepaalde leeftijd) volwassen (van een bepaalde sexe, leeftijd, uiterlijk)
 - c) het gedrag van slachtoffer onmiddellijk voorafgaand aan het bijtincident
 - d) de aard van de opgelopen verwonding
 - e) het gedrag van de eigenaar rond het incident
- 2) informatie over risico-omstandigheden in de leefomgeving van de hond, over de mate van controle, die de baas heeft over de hond en over andere aspecten van de relatie hond-baas.**

Dit soort informatie wordt normaliter verkregen door een gesprek met de baas, het laten uitvoeren van basiscommando's door baas en hond en het observeren van de interactie en communicatie tussen hond en baas. Het testen van baas en hond samen is in verband met de veiligheids situatie van testers en opslaghouders vaak niet uitvoerbaar bij in beslag genomen honden, die in opslag zitten.

Het verkrijgen van deze informatie is belangrijk omdat een hond per slot van rekening niet alleen op straat rondloopt, maar onder controle dient te zijn van zijn eigenaar of geleider. Diens relatie met de hond bepaalt mede de gedragsvrijheid die de hond ervaart om bepaalde gedragingen al of niet uit te gaan voeren.

Daarnaast kunnen er in de directe omgeving van de hond factoren zijn, die agressief gedrag kunnen uitlokken. Denk hierbij bijvoorbeeld aan kleine kinderen, die op straat rennen en geluiden maken, of het hebben van jonge kinderen in huis.

3) informatie over de gezondheidstoestand van de hond.

Deze informatie wordt verkregen van de dierenarts, die de hond onderzocht heeft en dient ertoe duidelijkheid te krijgen over eventuele lichamelijke oorzaken van agressief gedrag, zoals pijnveroorzakende aandoeningen. Hiermee wordt getracht te voorkomen, dat honden worden ingeslapen omdat pijn-geïnduceerd agressief gedrag niet is herkend en de pijn behandeld. Agressief gedrag kan namelijk verdwijnen als de dit gedrag oproepende pijn is verdwenen door behandeling van de oorzaak dan wel door pijnstilling.

4) informatie over het gedrag van de hond van de opslaghouders

Omdat de uitslag van een gedragstest een momentopname kan zijn, is het zinnig de ervaringen van de opslaghouders met de hond, die immers weken, maanden en soms jaren beslaat, bij de beoordeling te betrekken. Hiervoor wordt een vragenlijst gebruikt die speciaal voor dit doel is ontwikkeld.

5) informatie uit een gedragstest

Via een gedragstest confronteert men een hond met een aantal prikkels, die sterk lijken op de prikkels die een hond in het echte leven zou kunnen tegenkomen en men bepaalt de reactie van de hond op die prikkels. Een dergelijke test vindt meestal plaats op een daartoe geschikte plek, waar men het optreden van irrelevante prikkels tijdens de test kan voorkomen.

Testelementen in een dergelijke test worden zo gekozen en aangeboden, dat een gedifferentieerde reactie van de hond mogelijk is en bovendien een trend kan worden vastgesteld in plaats van een incidentele reactie. Zo is het aanbevelenswaardig bij een test als onderhavige, die vooral moet dienen om de bereidheid van de hond om agressief gedrag te vertonen vast te stellen, meerdere gelegenheden in te bouwen om dit gedrag te vertonen en niet slechts één.

Om te voorkomen dat de eerste testelementen de hond zodanig beïnvloeden, dat diens reactie op de volgende testelementen niet meer representatief is, wordt een test meestal zo opgebouwd, dat minder schrik/angst/agressief gedrag oproepende elementen in het begin zitten en meer provocerende aan het eind.

Een dergelijke gedragstest, uitgevoerd op een andere plek dan het huis van de eigenaar, zal niet in staat zijn territoriale agressie te meten. Hiervoor is geen goede oplossing, want het afnemen van een test in en om het huis van een eigenaar leidt weer tot onacceptabele variatie in versturende prikkels, waardoor de gewenste standaardisatie niet te bereiken is.

Een gedragstest, uitgevoerd in het asiel van de opslaghouders lijkt als voordeel te hebben, dat de hond in zijn eigen hok (=territorium) getest kan worden. Het nadeel is, dat de kennelsituatie zo anders is dan een thuissituatie, dat de representativiteit ervan weer kan worden betwijfeld.

De soms lange duur van de opslag heeft voor gedragsneigingen van de hond veelal onbekende consequenties. Bekend uit onderzoek is, dat sociale isolatie kan leiden tot een verhoging van stressgevoeligheid. Effecten van langdurige opslag op angst en agressief gedrag worden hoogstens verondersteld maar zijn niet of niet voldoende onderzocht.

Een geschikte test (gevalideerde test met voldoende betrouwbaarheid) voor het testen van honden in langdurige opslag bestaat niet anno 2008. Er is gekozen voor het gebruiken van een test, die er het dichtst bij komt, namelijk de asiellentest zoals gepubliceerd in 1992 door van den Borg et al, die is gemodificeerd en uitgebreid met een aantal onderdelen. Deze asiellentest is op onderdelen gevalideerd. Een korte beschrijving van de diverse onderdelen (subtesten) is beneden weergegeven. De volgende gedragseigenschappen worden in deze subtesten vastgesteld:

Vriendelijk, toenaderingsbereid gedrag naar mensen kan worden gemeten in alle subtesten behalve 13. Specifiek zijn de subtesten 1,2,5, 6 en 8c hiervoor geschikt

Spelgedrag naar mensen toe kan worden vastgesteld in de subtesten 5 en 6.

In test 13 kan men vriendelijk toenaderingsbereid gedrag meten naar honden.

Dreiggedrag naar mensen is vast te stellen in de subtesten 1-4, 7, 8, 9a en b, 10, 11, 12, 13, 14 en 15.

Uitvallen naar mensen zijn vast te stellen in dezelfde subtesten,

Bijtgedrag naar mensen is vast te stellen in die subtesten waar een kunsthand wordt gebruikt of direct contact met de hond gemaakt wordt, nl, subtesten 1,2,4,7,8,9 a en b, 12,14 en 16.

Dreiggedrag en uitvallen naar honden zijn vast te stellen in de subtesten 13 a,b.

Bijtgedrag naar honden is vast te stellen in de subtesten 13 a en b, waarbij pluchen kunsthonden worden gebruikt. De validiteit van deze subtesten dient nog te worden onderzocht.

De kracht van de beet, de neiging om te scheuren en schudden bij mensen is vast te stellen in de testen waarbij een kunsthand en -arm of een pop worden gebruikt, nl de testen 1, 4, 9 a en b, 12, 14 en 16

De kracht van de beet, de neiging om te scheuren en schudden bij honden is vast te stellen in de subtesten 13 a en b.

De neiging om rennende mensen te achtervolgen is vast te stellen in subtest 1, in de beide poppentesten 9 a en b en in de joggerstest (14). Bovendien testen we in test 14 of honden de neiging hebben opgewondener te raken en feller te worden (**sensitisatie**), of juist het omgekeerde, te wennen aan de rennende passant (**desensitisatie**). Sensitisatie verhoogt het risico, desensitisatie vermindert het risico op achtervolgen en happen.

Dit wordt getest door herhaald als jogger de te testen hond te passeren.

De neiging om weglopende honden te achtervolgen is vast te stellen in de 3 subtesten 13.

De graad van opwindings, die bij honden een risico-factor is die leidt tot een hogere waarschijnlijkheid van bijten, is te meten in alle subtesten, behalve 2 en 3.

Angstuïtingen zijn vast te stellen in alle subtesten.

Stress-signalen, , zoals steunzoeken, trillen, wegstijgen, tongelen, oversprong snuffelen, piepen, houdingsverlaging e.a. die aangeven dat de hond onzeker is in een bepaalde situatie, zijn in alle subtesten vast te stellen.

Herstel van schrikreacties en angst is specifiek vast te stellen in de subtesten 1,7,8,10,11,

De neiging om te wennen of juist heftiger te reageren op rennende passanten is te meten in subtest 14

Steunzoeken is te meten in alle testen behalve 1, 2, 3 en 15

De **mate van gehoorzaamheid** is tot op zekere hoogte vast te stellen (althans gemeten ten opzichte van de asielhouder) in de testen 2 en 3. Daarbij gaan we ervan uit dat als een hond niet luistert naar een (meestal vrij dominante) asielhouder, hij waarschijnlijk ook niet goed zal luisteren naar een gemiddelde eigenaar.

Agressieve en schrikreacties op een plots geluid of een plotse beweging zijn te meten in de testonderdelen 10 en 11 (resp. paraplu- en toetertest. Herstel van schrik is hier ook vast te stellen.

Specifieke **voederbakagressie** is vast te stellen in test 12.

Hieronder volgen de gegevens over de betreffende hond, waaruit de meest relevante onderdelen cq kenmerken worden samengevat in de **samenvattende risico-inschatting**, waarna de **aanbeveling** volgt met argumentatie.

Deel 1 informatie over bijtincidenten

informatie uit PV

informatie van politieambtenaar

informatie van

niet van toepassing

Deel 2 informatie over controle door en woonomstandigheden en gezinssamenstelling van eigenaar

informatie over de mate van controle van de eigenaar over de hond is niet beschikbaar

informatie over gezinssamenstelling van eigenaar is niet beschikbaar

informatie over woonomstandigheden van eigenaar is niet beschikbaar

informatie over eventuele tweede hond / ander huisdier bij eigenaar is niet beschikbaar

de beschikbare informatie luidt: woonomstandigheden:

controle over de hond: :

Deel 3 gezondheidstoestand van de hond

- de hond is volgens de dierenarts gezond en heeft geen pijn- of ander klachten, die het agressieve gedrag zouden kunnen verklaren
- de dierenarts heeft een lichamelijk probleem geconstateerd dat verband kan houden met het agressieve gedrag, namelijk
De invloed van deze aandoening op agressief gedrag is
- de dierenarts kan de hond niet onderzoeken / heeft de hond niet onderzocht omdat
- geen informatie beschikbaar

Deel 4 informatie van opslaghouders

Deel 5 informatie via gedragstest

Test 1: kooitest totale duur: 30 sec

De hond zit in zijn eigen hok en de tester tracht op vriendelijke wijze contact te maken met de hond, erna: gedurende 5 sec strak aankijken. Daarna 3x wegrepen van het hok cq het hok passeren

Gedragsreactie van de hond was:

Niet uitgevoerd

- agressief gedrag, en wel:
 - grommen, tanden tonen, harde, repeterende blaf, aanstaren en verstrakken, borstelen, in de vorm van combinaties van meer dan 2 dreiggedragingen), namelijk
 - losse dreiggedragingen: tanden tonen, aanstaren verstrakken, harde repeterende blaf,
 - uitvallen, bijten/bijtpoging
- de test is daarom gestaakt
- de hond is onbenaderbaar, niet te manipuleren en derhalve niet veilig te testen. De test is gestaakt..
- de hond is niet agressief, maar vlucht constant, is zeer bang, herstelt niet en de test wordt niet voortgezet.
- in de kooitest trad geen agressief gedrag op, de test werd voortgezet
- in de kooitest trad vriendschappelijk gedrag op, als kwispelend naderen, handen likken, speluitnodigingen, hond is ontspannen
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders nl:
 - bij aanstaren
 - Bij wegrepen

Test 2: aanlijnen en transport ophouder of personeel doet halsband om in het hok. De hond wordt naar een afgesloten stuk van het terrein gevoerd en vastgezet aan de twee lijnen aan een veilige bevestigingsplek.

- deze hond blijkt niet zonder gevaar te manipuleren want
- deze hond was zonder gevaar te manipuleren
- deze hond moest met een vangstok worden gemanipuleerd.
- deze hond heeft een zodanig dikke nek, dat hij makkelijk uit de halsband kan schieten. Hij is in een speciale testkooi getest.

Test 3: De opslaghouder vraagt de volgende commando's uit te voeren aan de hond: kom, zit, af. Elk commando wordt maximaal 3x gegeven.

- de hond gehoorzaamt KOM na 1x 2x 3x het commando te hebben gegeven
- De hond gehoorzaam niet aan KOM
- de hond gehoorzaamt ZIT na 1x 2x 3x het commando te hebben gegeven
- De hond gehoorzaam niet aan ZIT
- de hond gehoorzaamt AF na 1x 2x 3x het commando te hebben gegeven
- De hond gehoorzaam slecht aan AF, gaat met veel moeite bijna liggen maar staat meteen op
- toelichting:

Test 4: aaien met kunsthand: met behulp van de kunsthand wordt de hond over kop, en indien mogelijk, over flanken en achterhand geaaid gedurende 20 sec.

- de hond is aan te halen
- de hond is niet aan te halen
- de hond probeert aanhalen te vermijden
- de hond ziet er bang uit: lage houding
- de hond reageert agressief, namelijk
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl. komt aarzelend in lage houding, snuffelt kunsthand, intentiepoet, lage kwispel, hij herstelt echter na 1 minuut

Test 5: spelen. De tester poogt met behulp van speeltje (grote flos, of kong aan touw), te spelen met de hond. Duur max. 1 min.

- de hond is tot spelen te bewegen
- de hond is niet tot spelen te bewegen
- de hond wordt opgewonden
- de hond probeert speeltje te vermijden
- de hond ziet er bang uit: lage houding
- De hond laat speeltje los na commando
- De hond laat speeltje niet los na commando
- de hond reageert agressief, namelijk
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl. lage kwispel

Test 6: trekspel. Duur 20 sec. Als de hond flos of ander speeltje beet heeft, kan tester proberen een trekspel te doen, met hetzelfde speeltje als in test 5.

- geen trekspel mogelijk, want pakt speeltje niet
- De hond laat speeltje los na commando
- De hond laat speeltje niet los na commando
- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl

Test 7 bedreiging door man de hond, die nog steeds vast zit, wordt benaderd door een testpersoon (man) die de hond op 2 m afstand gedurende 10 sec aanstaart en dan één stap voorwaarts doet met één slagbeweging met de arm). Vervolgens blijft de persoon gedurende 10 sec staan, waarbij de hond niet wordt aangekeken; de testpersoon keert de flank naar de honden en kijkt niet naar de hond. (herstelmeting).

- de hond reageert slechts met dreiggedrag, en wel verstarren aanstaren
- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk ,en erna bijtgedrag op de volgende wijze :
- de hond bijt / valt uit zonder duidelijk waarneembaar dreiggedrag en bijt op de volgende wijze
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond herstelt snel (enkele sec) langzaam (>10 sec) niet binnen testduur
- anders, namelijk kijkt terug, kwispel stopt, halflage houding
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- reactie bij slagbeweging: enkele kwispelbewegingen

Test 8 bedreiging door vrouw uitgevoerd als test 7

- de hond reageert met dreiggedrag, en wel
- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze:
- de hond bijt / valt uit zonder duidelijk voorafgaand waarneembaar dreiggedrag en bijt op de volgende wijze
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond herstelt snel (binnen 10 sec) langzaam (>10 sec) niet binnen duur van subtest
- anders, namelijk staat bij opslaghouder, kijkt stilstaande, halflage houding
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- reactie bij slagbeweging: geen

Test 9a poppentest pop op wieltjes:

a) een pop op wielen wordt vanaf een afstand van 5 m vanaf opzij via het touw naar de hond toegetrokken en gestopt op max. 50 cm voor hond, als die ruim binnen de cirkel staat, anders tot aan de cirkel, zodat de hond de pop kan besnuffelen.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond nadert de pop en snuffelt, likt handjes/gezichtje van pop
- rustige kwispel
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl: kijkt verstard naar de pop in halflage houding, blijft op afstand, wegstaren, aansporing door opslaghouders werkt niet
- reactie bij weglopen met pop: geen

Test 9b) pop op stok Roxanne

De tester pakt de tweede pop (met stok van achteren) en nadert, met de voetjes van de pop over de grond hopsend, de hond tot op een halve meter en laat deze de pop naderen. Daarna duwt de tester de pop herhaald tegen de hond aan (opdringerig kind) gedurende max 20 sec. Daarna wordt de pop met een snelle beweging van de hond weggetrokken, om achtervolgingsgedrag uit te testen.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond nadert de pop en snuffelt, likt handjes/gezichtje van pop
- rustige kwispel
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl: blijft zitten bij opslaghouders en kijkt, snuffelt pas pop als deze geheel naar hem toe is bewogen. Bij opdringen: kijkt weg, blijft zitten
- reactie bij weglopen met pop: geen achtervolging

Test 10 paraplu test: de dichtgeklapte plu wordt in de hand genomen en terzijde van het been gehouden. De tester nadert de hond frontaal vanaf 5 m en op een afstand van 1 m voor de hond (maar niet met hand of voet binnen de veiligheidskring) wordt de plu éénmaal opengeklapt in de richting van de hond en net buiten de kring op de grond gelegd. Daarna wordt de plu opgepakt en ingeklapt en naast de testpersoon gehouden, die 10 sec lang stil staat met de flank naar de hond gekeerd (herstelmeting).

- de hond schrikt kort maar herstelt binnen 10 sec
- schrikt, deinzen en herstel langer dan 10 sec
- schrik, geen herstel binnen duur subtest
- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- hond nadert plu en snuffelt deze
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl: geen schrik

Test 11 toeter: een tester pakt de toeter, benadert de hond tot op 2 m en toetert, stilstaande, gedurende 5 sec. Daarna staat testpersoon 10 sec stil, met de flank naar de hond gekeerd. (herstelmeting).

- de hond schrikt kort maar herstelt binnen 10 sec
- schrikt, deinzen en herstel langer dan 10 sec
- schrik, geen herstel binnen duur subtest
- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- anders, nl: geen, staat bij opslaghouders

Test 12 voederbak afpakken. De voederbak wordt gepakt, een handje droogvoer erin gedaan, en de tester plaatst de voederbak voor de hond net binnen de kring. Als de hond eet wordt gepoogd met de kunsthand de hond te aaien en daarna de bak langzaam weg te trekken gedurende max. 20 sec.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- is aibaar
- anders, nl:
- voederbak is afpakbaar

Test 13a rustige live hond, van zelfde sexe als te testen hond wordt gehaald, aangelijnd en aan de lijn in rustige stap in de richting van de te testen hond gevoerd, die veilig vast zit, op zodanig veilige wijze, dat de honden elkaar niet kunnen vastpakken en tot een afstand van ongeveer 1,5-2 m.

Daarbij staat de tester met de stimulushond 10 sec stil als de stimulushond op de minimale afstand van de te testen hond is gekomen. Daarna wordt de stimulushond nogmaals in gewone stap langs de te testen hond gevoerd en vervolgens wordt de stimulushond weggebracht.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel,
- tongelen
- naderen met kwispel, houding verhoogt tot hoog, houding wisselt sterk, bij benaderen omhoog, bij stilstaan zakken.
- anders, nl steunzoeken
- reactie bij weglopen met hond: geen achtervolging

Test 13b grote pluchen kunsthond wordt in de testruimte vanaf ongeveer 5 m afstand, aan zijn achterzijde of aan de lijn in looptempo in de richting van de te testen hond bewogen, zodanig dat de snuit net binnen de veiligheidscirkel komt. Kunsthond blijft daar 10 sec staan en wordt door tester aan de kont wat bewogen, om wat leven te suggereren. Erna wordt de kunsthond gedraaid, zodat hij met de kont naar de te testen hond staat voor 10 sec. Daarna wordt de kunsthond in drafttempo van de te testen hond af bewogen.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- beet is: korte beet, meteen loslaten harde beet meteen loslaten harde beet, laat niet los harde beet met scheuren / schudden
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie blaffen
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel,
- tongelen
- naderen, snelle kwispel
- anders, namelijk snuffelt kunsthond
- reactie bij weglopen met grote kunsthond: achtervolgen, maar op rustige wijze

Test 13c kleine pluchen **kunsthond** wordt in de testruimte vanaf ongeveer 5 m afstand, aan zijn achterzijde of aan de lijn in looptempo in de richting van de te testen hond bewogen, zodanig dat de snuit net binnen de cirkel komt. Kunsthond blijft daar 10 sec staan en wordt door tester aan kont wat bewogen, om wat leven te suggereren.. Daarna wordt de kunsthond in draftempo van de te testen hond af bewogen

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- beet is: korte beet, meteen loslaten harde beet meteen loslaten harde beet, laat niet los
- harde beet met scheuren / schudden
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie blaffen
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel,
- tongelen
- naderen, snuffelen, lage kwispel
- anders, namelijk
- reactie bij weglopen met kleine kunsthond: geen achtervolging

Test 14 jogger

Een testpersoon passeert de hond joggend, maar komt daarbij niet in de cirkel. Aan de kant van de hond houdt de jogger in zijn/haar hand een **kunsthand, die wel binnen de cirkel moet komen** tijdens het passeren van de hond. Twee keer heen en twee keer terug (kunstarm daarbij in andere hand nemen, zodat de kunsthand aan de zijde waar de te testen hond zit, gehouden wordt). Een extra tweetal passages kan worden toegevoerd, als het patroon van desensitatie/ sensitatie niet duidelijk is. Maximaal wordt de te testen hond in totaal 6 maal gepasseerd.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie blaffen
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel, tongelen
- rent met jogger mee 1^e passage 2^e passage 3^e passage 4^e passage
- valt uit / bijt bij 1^e passage 2^e passage 3^e passage 4^e passage
- beet is: korte beet, meteen loslaten harde beet meteen loslaten harde beet, laat niet los
- harde beet met scheuren / schudden
- anders, namelijk blijft gewoon staan, kijkt alleen met kop na.

test 15 insluiting door 3 personen: Deze personen maken zich groot (armen terzijde uitgestrekt) en lopen snel vanaf 5 m afstand op de hond in, tot aan de cirkel en blijven daar 10 sec staan met terzijde uitgestrekte armen en kijken naar de hond. Daarna lopen ze achteruit weg.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie blaffen
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel, tongelen
- beet is: korte beet, meteen loslaten harde beet meteen loslaten harde beet, laat niet los harde beet met scheuren / schudden
- anders, namelijk staat te kijken, vlak bij opslaghouders

test 16 test bedreiging van opslaghouders: De testpersoon loopt vanaf 5 m afstand naar de opslaghouders en bedreigt deze met aanschreeuwen en vastpakken, gedurende 20 sec. De testpersoon heeft een kunsthand aan in de hand, die zich dicht bij de hond bevindt en houdt deze zodanig, dat de hond eventueel kan bijten. Opslaghouders speelt mee door de tester vast te pakken en te schreeuwen.

- de hond reageert met dreiggedrag, namelijk
- dreiggedrag, namelijk en erna bijtgedrag op de volgende wijze
- de hond bijt / valt uit zonder voorafgaand waarneembaar dreiggedrag
- de hond reageert angstig, namelijk
- geen dreiggedrag, geen uitvallen/bijten
- opgewonden: snelle kwispel, hijgen, snelle locomotie blaffen
- sociaal positief: speluitnodiging, rustige kwispel, tongelen
- beet is: korte beet, meteen loslaten harde beet meteen loslaten harde beet, laat niet los harde beet met scheuren / schudden
- anders, namelijk blijft staan kijken, intentiepoet.

Samenvattende risico inschatting

Op basis van de volgende feiten:

komt ondergetekende tot de conclusie dat het risico dat deze hond op dit moment, zonder dat aanvullende maatregelen worden genomen, voor de maatschappij met zich mee brengt moet worden ingeschat als

- zeer hoog: naar mensen naar honden; zal waarschijnlijk in de toekomst weer bijten en schade aanrichten
- zeer hoog: als deze hond bijt, bijt hij hard
- zeer hoog: bijt zonder waarschuwing
- zeer hoog: zit in gezin / omgeving met kleine kinderen
- zeer hoog : want
- hoog: kans op bijten is aanwezig, en na duidelijk waarneembare waarschuwing, bijt vermoedelijk niet indien voldoende onder controle
- hoog: kans op bijten is aanwezig, maar bijt na duidelijke waarneembare waarschuwing , beet is snap met loslaten
- hoog, naar mensen naar honden want soms ongewenst reactie naar andere honden.
- matig: hond is opgewonden type: dit verhoogt kans op bijtincidenten
- matig: kans op bijtincidenten reëel maar klein, deze hond is niet zonder risico, zeker bij de huidige eigenaar
- Matig naar honden want soms ongewenst reactie naar andere honden.
- gering: risico op incidenten is gering, maar incidenten kunnen optreden bij onvoldoende controle hoge opwinding.
- zeer gering: deze hond is veilig en stabiel.

Deze risico-inschatting geldt voor een situatie, dat de hond geplaatst cq teruggegeven zou worden zonder verdere maatregelen. Hieronder gegeven aanbevelingen dienen om het risico tot een aanvaardbaar niveau (matig of lager) terug te brengen.

de hond is vooral: angstig-agressief dominant agressief angstig sociaal
 weinig sociaal heel onzeker maar ook ambivalent

andere conclusies:

Aanbeveling:

Assesment uitgevoerd door

Titel en naam

Datum:

Plaats: